

Jørgen Højbo oplyste, at han havde givet Tanken sin Tilslutning, og Lærer Tanning erklærede det for paatrængende nødvendigt, at Mødet blev bragt i Stand hurtigst muligt. »Femte Juni« var jo endnu i manges Øjne Partiets Hovedorgan, fordi Enslevs Navn stod paa det. Men hvilken Dom skulde man fælde over et Parti, der tillod, at selve dets Æresformand skovlede Penge ind fra en Avis, som forfulgte Partiets bedste Mænd med den gemeneste Haan?

Tyrstrup indvendte her imod, at det var Samuel- sen, der var Bladets Redaktør og ansvarlig for dets Indhold, ikke Enslev.

»Men Enslev er »Femte Juni«s Udgever,« svarede den anden. »Og trods alle vore Henstillinger er Bladets Tone bleven den samme. Nu maa der gøres en Ende paa Forargelsen. Jeg siger det lige ud: det er uanstændigt, at den Mand endnu sidder som Partiets Formand, og mit private Forslag skal være det, at han ved Aarsmødet i November udenvidere nedstemmes.«

Hvad der her blev udtalt i Hidsighed, svarede temmelig nøje til, hvad de andre ved sig selv havde tænkt, og Ordene efterfulgtes af en lidt forlegen Tavshed. Hr. Tanning selv blev pludselig lidt betænkelig ved sin Aabenhed, og Gjærup, der under hele Samtalen havde staaet tavs med Hænderne paa Ryggen, saae sig forsigtig omkring for at overbevise sig om, at ingen andre havde hørt noget.